

[Alfred Hansen]

Alfred Hansen (DR):

Både selve lovforlaget og de af ministeren fremsatte ændringsforslag er udtryk for en fornuftig afvejning og en nødvendig hensyntagen til såvel erhvervslivets dispositionsmuligheder som de fredningsinteresser, der ved ændringsforslagene er blevet tilgodeset på en forsvarlig måde.

Vi mener i retsforbundet, at der her med vedtagelsen af dette lovforslag suppleret med ændringsforslagene fra ministeren vil kunne opnås en fredningslov, som tager sigte på primært at beskytte vore naturressourcer, og det mener vi fra retsforbundets side er meget værdifuldt.

Vi agter derfor – til oplysning, da retsforbundet ikke er medlem af udvalget – at stemme for de af ministeren fremsatte ændringsforslag, og vi agter at stemme for selve lovforlaget ved tredje behandling.

Waldorff (VS):

VS har også ved førstebehandlingen givet udtryk for, at en bedre organisering af fredningsplanlægningen er nødvendig, og har støttet regeringens forslag, men vi har udtalt, at vi nærrede betænkelighed ved, om overgivelsen af fredningsinteressernes varetagelse til amtsrådene og nedlæggelse af fredningsplanudvalgene ville betyde en svækkelse af fredningsinteresserne.

Vi må nu sige, at vi mener ikke, der sker en sådan svækkelse, og det mener vi også har vist sig under udvalgsarbejdet. Men man skal nok tilføje, at hvorvidt det vil ske eller ej, knytter sig selvfølgelig til de enkelte amtsråds måde at forvalte denne lov på. Vi ved, at venstre dominerer de fleste af amtsrådene, og hvis man går ud fra, at der er så megen sammenhængskraft i venstres politik med hensyn til fredningen, at hr. Kristen Østergaard her udtrykker den holdning, som også vil komme frem i amtsrådene, så mener jeg, der er al mulig grund til at være bekymret for, hvordan denne lov faktisk vil blive administreret eller forsøgt administreret i amtsrådene.

På den baggrund kunne jeg godt have sympati for de intentioner, som ligger i det radikale venstres ændringsforslag, som er lagt frem her, om at sikre en forbrugerinteresse i det mindste som en slags rådgivende instans i form af grønne råd over for amtsrådene.

Men nu har jeg snakket i flere omgange med en repræsentant for det radikale venstre, og jeg må sige, at den formulering, som ændringsforslaget har fået her, synes umiddelbart i højere grad at sikre landbrugsorganisationernes og skovbrugsorganisationernes interesser, end den sikrer de folkelige organisationer og bevægelser, som vi ville være interesserede i at styrke i forbindelse med fredningsplanlægningen. Derfor er jeg sådan set tilfreds med, at det ændringsforslag er trukket tilbage, og at der bliver en udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling, så man kan diskutere, hvordan denne mere folkelige indflydelse kan komme til udtryk i forbindelse med loven.

Som man vil se af betænkningen, støtter vi ministerens ændringsforslag – på nær et enkelt, som handler om reklamer på sejlskibe – og er tilfredse med, at de ændringsforslag, der er lagt frem, ikke imødekommer bl. a. venstres og de andre borgerlige partiers forsøg på at udhule loven om naturfredning. Det har været det gennemgående i udvalgsarbejdet, at de borgerlige partier har forsøgt at tynde ud i de overordnede bestemmelser, som sikrede en vis indflydelse også fra centralt hold på, hvordan fredningen bliver administreret.

Det er to ændringsforslag, det særlig har drejet sig om. Det ene drejer sig om reguleringen af mindre, private vandløb. Her mener vi ikke, at det ændringsforslag, som er lagt frem af ministeren, betyder en imødekommelse af de borgerlige, hvad angår selve fredningsinteresserne, men det er en imødekommelse, for så vidt angår administrationen, hvor vi helt givet kan støtte, at man ikke overbureaukratiserer en lovgivning. Derfor mener vi faktisk, at det ændringsforslag er ganske udmærket.

Det andet, som vi også har været interesseret i, drejer sig om begrænsningen af den ikke-erhvervsmæssige sejlads på visse åer og søer. Vi havde én betænkelighed, der gik på, at når man åbner en mulighed for at begrænse antallet af både, hvad er da mere naturligt, end at de forskellige udlejningsfirmaer benytter lejligheden til at presse priserne op. Hvis markedsmekanismen ellers fungerer, så kan man presse priserne op i et sådant tilfælde, fordi der er et begrænset antal. Vi opfatter den sætning, der står i bemærkningerne til ændringsforslaget om, at regler om